

عنوان مقاله:

بررسی اغتنام فرصت نزد قطب بن محیی با تاکید بر مکتوب تخمین الاعمار

محل انتشار:

هجدهمین گردهمایی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمدجواد ناسک جهرمی - دانشجوی دکتری رشته ادیان و عرفان تطبیقی دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

از جمله موضوعاتی که نزد عبدالله قطب بن محیی قابل توجه بوده و به آن پرداخته است؛ مسئله اغتنام فرصت، اهمیت زندگی و یادآوری مرگ است. عبدالله قطب بن محیی از عالمان بزرگ قرن نهم ه.ق است که در جنوب شیراز و در چند کیلومتری جهرم شهرکی را به نام اخوان آباد تاسیس کرد و مجموعه نامه های او مشهور به مکاتیب دربردارنده تعالیم صوفیه، آموزه های دینی و مسائل عرفانی است. یکی از مکتوبات عبدالله قطب به مکتوب تخمین الاعمار شهرت دارد. مکتوبی که قاضی نورالله شوشتری هم در مجالس المومنین خود آورده و در تبیین غنیمت شمردن عمر و فرصت شماری محل تامل جدی است. همچنین، از آنجا که مکاتیب عبدالله قطب، اثری عرفانی و ادبی بشمار می رود، ضرورت پرداختن به انگیزه و افکار مصنف آن ضروری است. این مقاله با هدف بیان ارزش مکاتیب در ادبیات عرفانی با تاکید بر اغتنام فرصت تالیف شده و به این سوال پاسخ می دهد که راه غنیمت شمردن از دیدگاه مصنف مکاتیب چیست؟ در پاسخ به این سوال علاوه بر زندگی با تاکید بر معنویات، می توان به تبیین اغتنام فرصت نزد عبدالله قطب بن محیی به خصوص در جوانی اشاره کرد. از نتایج دیگر این تحقیق نیز به تاثیرپذیری عبدالله قطب از سعدی شیرازی در مسئله فرصت شماری می توان توجه نمود. در این مقاله، از روش توصیفی-تحلیلی و متن پژوهشی و توجه به ساختار نامه ها استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

مکاتیب، فرصت، غنیمت شمردن، تخمین الاعمار و سعدی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975210>

